

Rep. Nr. 15/15

*

AR. NB-010-06
E/XXXX

*

Eindbeslissing van
26 maart 2015 bij verstek

*

Beroep tegen de
beslissing van de Beperkte
Kamer van 12 januari 1999,
na beslissing van de
Commissie van beroep
van 15 juni 1999 na arrest
van de Raad van State van
16 februari 2006

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van: Dokter A..., algemeen geneeskundige, wonend te XXXX

appellant, met als raadsman meester B..., advocaat te XXXX, die niet verschijnt.

Tegen:

**RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE**, openbare
instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

geïntimeerde, voor wie is verschenen, mevrouw C..., attaché ambtenaar bij geïntimeerde.

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 26 februari 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

Voorgaanden in de procedure

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- de beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle van 12 januari 1999;
- de beslissing van de Commissie van beroep ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van 15 juni 1999;
- het verzoekschrift van dr. A... van 6 augustus 1999 tot

- vernietiging van de beslissing van de Commissie van beroep van 15 juni 1999, ingediend bij de Raad van State;
- het arrest van de Raad van State, zevende kamer, van 16 februari 2006 waarbij de beslissing van de Commissie van beroep van 15 juni 1999 wordt vernietigd en waarbij de zaak wordt verwezen naar de Kamer van beroep;
 - de conclusies voor de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 29 maart 2006, neergelegd ter griffie van de Kamer van beroep op 29 maart 2006;
 - de pleitnota van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 14 februari 2014, neergelegd ter griffie van de Kamer van beroep op 14 februari 2014;
 - het antwoord van de raadsman van dr. A... van 24 maart 2014, ontvangen ter griffie van de Kamer van beroep op 25 maart 2014;
 - de vaststelling van rechtsdag op 26 februari 2015.

Op de openbare terechtzitting van 26 februari 2015 is mevrouw C... verschenen voor de DGEC (de geïntimeerde) en werd zij gehoord in de uiteenzetting van de pleitnota voor de geïntimeerde.

De appellant is op deze terechtzitting niet verschenen.

De debatten werden ter zitting gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 26 maart 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep.

*
* *

1. De tenlastelegging

De tenlastelegging situeert zich in de periode van 1 oktober 1995 tot en met 31 oktober 1996.

Aan dr. A... (de appellant) werd ten laste gelegd dat hij ten onrechte de aanrekening mogelijk had gemaakt van de specialiteit Aldactazine welke werd verwerkt in een magistrale bereiding, doordat hij voorschriften voor magistrale bereidingen van vermageringsmiddelen – die de niet vergoedbaarheid van andere bijgevoegde producten meebrengen – heeft opgesteld, en tegelijk met dit voorschrift voor magistrale bereidingen afzonderlijke voorschriften voor Aldactazine heeft opgesteld, daar waar hij wist, door samenspraak met de apotheker, dat deze producten werden gemengd in één enkele bereiding.

2. De bestreden beslissingen van de Beperkte Kamer en van de Commissie van beroep

2.1. De Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle van het RIZIV besliste op 12 januari 1999 dat de tenlastegelegde feiten bewezen zijn en weerhield ze.

Bij dezelfde beslissing werd een verbod opgelegd aan de verzekeringsinstellingen om tegemoet te komen in de kosten der geneeskundige verstrekkingen, welke zouden verleend worden door dr. A..., over een periode van zes maanden.

2.2. Dr. A... heeft tegen de voormelde beslissing van de Beperkte Kamer van 12 januari 1999 hoger beroep ingesteld bij de Commissie van beroep ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van het RIZIV.

Bij beslissing van de Commissie van beroep van 15 juni 1999 werd het hoger beroep afgewezen als ongegrond en werd de beslissing van de Beperkte Kamer van 12 januari 1999 bevestigd.

2.3. Op 6 augustus 1999 werd door dr. A... bij de Raad van State een verzoek ingediend tot nietigverklaring van de beslissing van 15 juni 1999 van de Commissie van beroep ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van het RIZIV.

Bij arrest van de Raad van State van 16 februari 2006 (nr. 155.126) werd de beslissing van de Commissie van beroep van 15 juni 1999 vernietigd. De zaak werd verwezen naar de Kamer van beroep.

3. De vordering van de partijen na het arrest van de Raad van State

3.1. Bij conclusie van 29 maart 2006 vroeg de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (de geïntimeerde) dat de Kamer van beroep uitspraak zou verlenen, rekening houdend met het arrest van de Raad van State van 16 februari 2006.

Bij pleitnota van 14 februari 2014 vraagt de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle dat de Kamer van beroep de inbreuk die ten laste werd gelegd aan dr. A... niet zou weerhouden, en dit gelet op de motivering opgenomen in het arrest van de Raad van State van 16 februari 2006 en gelet op het feit dat de vaststelling in dit dossier dateert van de periode van 1 oktober 1995 tot en met 31 oktober 1996.

3.2. Bij brief van zijn raadsman van 19 maart 2014 heeft dr. A... een antwoord geformuleerd op de pleitnota van de DGEC van 14 februari 2014.

Hij vermeldt dat hij, onder alle voorbehoud van recht, er mede akkoord gaat dat de Kamer van beroep de ten laste gelegde inbreuk niet bewezen zou verklaren, dit alles in acht genomen het dictum van het door de Raad van State gewezen arrest nr. 155.126 van 16 februari 2006 en de onlosmakelijk met dat dictum verbonden motieven (zie pr. 2.2.2. van dat arrest).

*
* *
*

4. Beoordeling

4.1. De ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep van de appellant is tijdig en op regelmatige wijze ingesteld. Het is ontvankelijk.

4.2. De gegrondheid van het hoger beroep

De partijen vragen dat de oorspronkelijk ten laste gelegde inbreuk niet zou worden weerhouden.

Als reden daartoe wordt verwezen naar de motieven opgenomen in het arrest van de Raad van State van 16 februari 2006 (nr. 155.126), waarbij de beslissing van de Commissie van beroep van 15 juni 1999 werd vernietigd.

Deze motieven luiden als volgt :

"2.2.2. Overwegende dat de verzoeker wordt verweten afzonderlijk voorschriften voor de specialiteit Aldactazine te hebben opgesteld wanneer dit product samen met andere producten in een vermageringscocktail diende te worden gemengd en dat hij zodoende de aanrekening van de specialiteit Aldactazine mogelijk maakte terwijl dit product in dat geval van iedere RIZIV-tegemoetkoming uitgesloten was op grond van artikel 9, 1° van het koninklijk besluit van 4 juli 1991 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen tegemoet komt in de kosten van de magistrale bereidingen en daarmee gelijkgestelde producten.

Overwegende dat het verbod van verzekeringstegemoetkoming aan de verzoeker werd opgelegd omdat zijn voorschrijfgedrag het de apotheker mogelijk maakte in strijd met het bepaalde in artikel 9, 1° van het voormelde koninklijk besluit van 4 juli 1991, Aldactazine aan te rekenen; dat hem niet werd verweten dat zijn voorschrijfgedrag zelf in strijd was met de ZIV-reglementering; dat als reglementaire basis voor de tenlastelegging in de bestreden beslissing uitsluitend werd verwezen naar artikel 9, 1° van het koninklijk besluit van 4 juli 1991, welke bepaling tot de apothekers is gericht.

Overwegende dat uit de motivering van de bestreden beslissing van de Commissie van Beroep niet blijkt dat de verzoeker zelf de wets- en verordeningsbepalingen betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen heeft overtreden; dat mogelijk misbruik door een apotheker van doktersvoorschriften, op zich geen inbreuk in hoofde van die dokter uitmaakt, dat het middel in die mate gegrond is."

De vernietiging van de beslissing van de Commissie van beroep van 15 juni 1999 op grond van de voormelde motieven, houdt in dat de Kamer van beroep thans dient te oordelen over de inbreuk die destijds in de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van 12 januari 1999 weerhouden werd.

Om dezelfde redenen als vermeld in de hogervermelde motieven opgenomen in het arrest van de Raad van State van 16 februari 2006, kan de Kamer van beroep in deze zaak enkel vaststellen dat er in hoofde van dr. A... als geneesheer geen inbreuk op de wets- of verordeningsbepalingen betreffende de verplichte ziekteverzekering werd aangewezen, noch gestaafd.

De vraag van de partijen om te zeggen dat er geen inbreuk kan worden weerhouden, is gegrond.

De beslissing van de Beperkte Kamer van 12 januari 1999, waarbij de inbreuk werd weerhouden en waarbij er aan dr. A... een sanctie van verbod van tegemoetkoming werd opgelegd, dient om dezelfde reden te worden vernietigd.

*
* *

OM DIE REDENEN,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond zoals hierna bepaald.

Vernietigt de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor geneeskundige controle van 12 januari 1999, gewezen in de zaak van dr. A....

Opnieuw wijzend, wijst de tenlastelegging af en verklaart de (oorspronkelijke) vorderingen van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle gesteld lastens dr. A... ongegrond.

Aldus uitgesproken door de voorzitter op de buitengewone openbare

terechtzing van 26 maart 2015 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De voorzitter,

M. VOLCKE

M. DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke Demedts, stemgerechtigd magistraat-voorzitter, en dokters André Tielens en Benjamin Debruyn, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede dokters Johan Bockaert en Dirk Scheveneels, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van het geneesherenkorps.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep.